

er ikke lidet høiere, end Gaarden kan svare til, deels at Forpagteren lige fra den første Tid af har været i Restance, deels endelig, at Forpagteren, saavel ved hans uvisste Virksomhed som ved hans Dekonomie og øvrige Forhold, har lagt for Dagen den bedste Villie til at opfylde den Forpligtelse, han har paataget sig, men Egnen har ikke svaret til Villien.

Det ligger fremdeles klart for Dagen, at, dersom der allerede dengang, da det viste sig, at Forpagteren ikke formaade at udrede det, han havde forpligtet sig til, var blevet taget Forholdsregler, for at inddrive de skyldige Restancer og til at faae Forpagtningscontracten hævet, da vilde Forpagterens Gjæld ikke være løbet op til en saa stor Sum, som Tilfældet nu er, saa at den stedfundne Undladen af Indgriben fra Beshyrelsens Side, som antages motiveret ved en, som det dog viser sig, uholdbar Forventning om, at Forpagteren, efterhaanden som han fik Gaarden i bedre Drift, vilde kunne arbejde sig frem til bedre Vilkaar, vistnok har foranlediget en Forværrelse i Forpagterens Stilling, Noget, hvortil formeentlig ved Sagens Afgjørelse billigtviis kan være at tage Hensyn.

Vel erkjender Udvalget, at Forpagteren ikke har noget retligt Krav paa Estergivelse; det indseer ogsaa det Betænkkelige i, for Følgernes Skyld, at indrømme den her omhandlede Forpagter en Formindstelse i hans Gjæld, ialtfald ud over det, der i Lovudkastet er foreslaaet; men man finder, under Erkjendelsen heraf, dog, at der maaskee i det foreliggende Tilfælde kunde være Anledning til en Afsvigelse fra, hvad der i Almindelighed maa ansees nødvendigt at holde paa, og til at anbefale en Lempelse for Forpagteren, endog i en noget videre Udstrækning end i Lovudkastet foreslaaet.

I Genhold hertil indstilles:

- a) at § 1 i Lovudkastet vedtages.
b) at § 2 i Udcastet bortfalder, men at istedet derfor indføres en ny § 2, saaledes lydende:

„Gaardens, den nuværende Forpagter tilhørende Besætning, Avlsredskaber og øvrige til Avlingen og Hollanderiet hørende Inventariedeles, hvori Academiet har erholdt Udlæg, bortsalges ved Auction, og er Ministeriet bemyndiget til af den derfor indkommende Sum at lade ubestalt en Trediedeel til Forpagteren, og til at eftergive ham den Deel af Restancerne, som ikke ved de øvrige to Trediedeles af Auktionsbeløbet dækkes“.

Kjøbenhavn, d. 10de Februar 1852.

B. Christensen. Damfær. Hjerrild.
Formand. Ordfører.
Madvig. Rasmussen.

Rettelser.

Nr. 48 Sp. 659 6te og 5te Linie fra neden „for de egentlige Capelmusici“ læs „for de egentlige Capelmusici, der have kongelig Ansættelse“,
Sp. 660 3die Linie fra oven: „der have kongelig Ansættelse“ indtil „og deres“ læs „og deres“ indtil „21,600 Rbd.“